

การทดลองผสมผสานกิจกรรมนอกหลักสูตรก่อนเรียนกับการเรียนรู้ในห้องเรียนเพื่อพัฒนา
จรรยาตักษะแก่นักศึกษาชั้นปี 3 ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

An Experiment of Blending Prior Learning Extracurricular with Classroom
Activities to Develop Soft Skills for Senior Students of Technology University

ชเนนทร์ มั่นคง^{1*}, ทรงเกียรติ วิโรจน์กุลทอง², กิตติภรณ์ สัจจยานุกูล², ไกรศิลา กานนท์² และ สุขพัชรมณี
กันแต่่ง³

Chanen Munkong^{1*}, Songkiat Wirotkunthong², Kittiporn Sajjayanukoon², Kraisila Kanont²
and Sukpatcharamanee Kantang³

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

¹ Assistant Professor, School of Liberal Arts, King Mongkut's University of Technology Thonburi.

² นักพัฒนาการศึกษา, สำนักงานวิชาศึกษาทั่วไป, คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

² Education developer, Office of general education, School of Liberal Arts, King Mongkut's University of
Technology Thonburi.

³ ผู้ช่วยนักวิจัย, สำนักงานวิชาศึกษาทั่วไป, คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

³ Research Assistant, Office of General Education, School of Liberal Arts, King Mongkut's University of
Technology Thonburi.

* Corresponding author E-mail: sukpatcharamanee.kan@mail.kmutt.ac.th

บทคัดย่อ

การทดลองใช้วิธีการเรียนรู้แบบผสมผสานกิจกรรมนอกหลักสูตรที่นักศึกษาเคยทำมาก่อนกับการ
สะท้อนคิดเพื่อสร้างทักษะทางปัญญาในด้านจริยศาสตร์และสุนทรียศาสตร์ ในกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่จบ
ระดับ ปวส. มาแล้ว แต่ตามหลักสูตรต้องลงเรียนรายวิชาของชั้นปีที่ 1 เพื่อลดความซ้ำซ้อนของการพัฒนา
ทักษะการคิด และเพิ่มความยืดหยุ่นให้กับการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ ครอบคลุมการวิเคราะห์และการ
อภิปรายหลักฐาน สนับสนุนพัฒนาการทักษะผู้เรียนด้วยการให้ข้อมูลป้อนกลับ การจัดการเรียนรู้ตามแผนเดิม
นั้นไม่สัมฤทธิ์ผลและต้องปรับแก้กระบวนการเพื่อให้ นักศึกษาบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนด

ข้อมูลจากการทดลองนี้ได้จากผลงานนักศึกษาปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนระหว่างนักศึกษาในกลุ่ม จากการ
สังเกตการณ์ของผู้สอน ผลการสะท้อนการเรียนรู้จากผู้เรียน รวมทั้งการทบทวนหลังปฏิบัติงานของผู้สอนและ
ผู้ดูแลหลักสูตร (After Action Review: AAR) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงเนื้อหา (Content Analysis) และ
การวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic Induction) พบว่า 1.การใช้ประสบการณ์เดิมที่ไม่ใช่ประสบการณ์เรียนรู้
เดิมไม่สามารถนำพาให้ผู้เรียนอธิบาย วิเคราะห์เหตุการณ์ที่ซับซ้อนได้ 2.ความตระหนักรู้ตัวตน เป็นทักษะทาง

ปัญญาที่สำคัญในการเรียนรู้ด้านความดีและความงาม รวมทั้งเป็นแรงผลักดันสำคัญของผู้เรียนในการเรียนรู้
เชิงนามธรรมที่ยากและซับซ้อน

คำสำคัญ: จรรยาทัชชะ, กิจกรรมนอกหลักสูตร, การเรียนรู้แบบผสมผสาน

Abstract

To provide flexibility and prevent repetitions, this experimental blending of extracurricular (prior learning experience) and in-class activities (reflective thinking) to construct cognitive skills in 3rd year students, who had obtained vocational diploma, and required to fulfill curriculum requirements in ethics and aesthetics course. The learning activities include analytical skill, evidence-based discussions, formative assessment and feedbacks. This model of learning did not successful. Lesson plan was adapted to support students to achieve learning outcomes.

Data of this experiment was gathered from students' works, classroom interactions, participatory observation, reflection, as well as After-Action Review (AAR). Data were analyzed using content analysis and analytic induction. The findings suggest that 1. Prior experience differs from prior learning experience which could be distinguished by cognitive skills hidden in the experience. 2. Self-awareness is a crucial meta-cognitive skill for ethics and aesthetics, and also for intrinsic learning motivation.

Keywords: Soft Skills, Extra curriculum Activity, Blended Learning

บทนำ

ในปัจจุบัน ความต้องการของตลาดแรงงานที่มีแข่งขันสูงผนวกกับบริบทโลกการศึกษาในยุคเทคโนโลยีดิจิทัลที่เชื่อมโยงความรู้กันเข้าถึงได้เป็นระบบทั่วโลก (Globalization of Knowledge) (Friedman, T. L. 2005; Algan, Y., Benkler, Y., Morell, M. F., & Hergueux, J. J., 2013) ได้สร้างแรงกดดันให้การอุดมศึกษาอย่างมาก แหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายและยืดหยุ่นในระยะเวลา ค่าใช้จ่าย กำลังขยายตัวอยู่ในโลกออนไลน์ที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ผ่านคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์สื่อสารได้ง่าย ทำให้เกิดความหลากหลายในความต้องการการเรียนรู้ ในประเทศไทย มหาวิทยาลัยและภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องต่างตระหนักถึงความยืดหยุ่นในการบริหารจัดการเรียนรู้รูปแบบใหม่ ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาได้เกิดการปรับเปลี่ยนทั้งในเชิงนโยบายลงมาถึงระบบการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้ยืดหยุ่นตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตและตัวผู้เรียน

ระบบการจัดการศึกษาที่ยืดหยุ่นในด้านการจัดการปริมาณผลลัพธ์ที่ต้องเรียนรู้ เพื่อมุ่งพัฒนาสมรรถนะที่บูรณาการการเรียนรู้กับการปฏิบัติงานจริงมากยิ่งขึ้น จึงมีแนวคิดปรับเปลี่ยนรายวิชาแบบเดิมที่มีขนาดใหญ่ 3 หน่วยกิต ให้เป็นโมดูลย่อย (Modularization) ที่สามารถบูรณาการกลับไปเป็นต่อผลลัพธ์การเรียนรู้สำคัญได้ หน่วยการเรียนรู้ขนาดเล็ก (Learning Module) จะเน้นการพัฒนาสมรรถนะหรือทักษะเฉพาะเรื่อง เน้นหัวใจสำคัญ และเปิดให้เลือกได้ตรงกับระดับความสามารถ ความสนใจเฉพาะของผู้เรียน ระบบนี้มีความยืดหยุ่นมาก ช่วยขยายโอกาสที่เปิดกว้างสู่การเชื่อมโยงกับหน่วยการเรียนรู้ในระดับมัธยมศึกษา การศึกษาผู้ใหญ่และการฝึกอบรมของสถานประกอบการ หากเรียนไม่ผ่านก็แก้ไขเฉพาะหน่วยสาระนั้น โดยไม่จำเป็นต้องเรียนใหม่หมดทั้งรายวิชาแบบเดิมอีกต่อไป (Cornford, 1997) เมื่อผ่านผลลัพธ์การเรียนรู้ของโมดูลใดแล้ว ก็สามารถสะสม-ถ่ายโอนหน่วยกิตการเรียนรู้ต่อไปในการเรียนระดับที่สูงขึ้น

การพัฒนาวิชาศึกษาทั่วไปของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี จึงได้มีการดำเนินการตามแนวทางดังกล่าว วิชาบังคับทั้งหมดได้รับการพัฒนาไปในทิศทางของหน่วยการเรียนรู้ย่อย โดยเน้นการพัฒนาทักษะที่ใช้จริง ผูกทำจริง (Skill-based) ซึ่งแตกต่างจากแบบเดิมที่ใช้เนื้อหาวิชามากำหนดผลลัพธ์และวิธีการเรียนรู้ (content-knowledge based) และผสมผสานผลลัพธ์การเรียนรู้ในหลักสูตรเดิมเข้ากับกระบวนการเรียนรู้ใหม่ เพื่อออกแบบการเรียนรู้ที่ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น โครงสร้างการเรียนรู้ของรายวิชาบังคับ ขนาด 3 หน่วยกิต จะถูกแบ่งออกเป็น 3 โมดูลย่อย อันประกอบด้วย 1.ทักษะความรู้ 2.ฝึกทักษะจากกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน และ 3.การสะท้อนคิดการเรียนรู้ของตนเอง ในปัจจุบันที่การเรียนรู้ยังต้องตอบเป้าหมายของหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา 5 ด้าน สัดส่วนการสอน ทฤษฎี-ปฏิบัติ-สะท้อนคิด ไม่ได้แบ่งเท่ากันทั้งหมด แต่อาจจะมีลักษณะผสมผสานทฤษฎีการฝึกทำ-สะท้อนคิดให้จับในโมดูล ซึ่งย้ำว่าสามารถทำได้ด้วยการสอนเฉพาะหัวใจสำคัญของผลลัพธ์การเรียนรู้

ระบบการจัดการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่นในด้านทักษะความรู้ ยังหมายรวมถึงการให้คุณค่าของประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระบบการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ (Outcome based education) เส้นทางการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน ต่างมีความแตกต่างหลากหลาย จากแนวคิดการเทียบโอนประสบการณ์ก่อนเรียน (Prior Learning Experience : PLE) อันเป็นการยอมรับผลการเรียนรู้ รวมถึงความพร้อมของผู้เรียนและประสบการณ์เดิมในเชิงวิธีคิดในการอธิบายความรู้หรือวิธีการทำงานร่วมกัน ซึ่ง Hersey and Blanchard (1981) ได้กล่าวถึงความพร้อมไว้ 2 ด้าน คือ ด้านความสามารถ (Ability) ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และประสบการณ์ ในส่วนอีกด้าน คือความเต็มใจ (Willingness) ได้แก่ การให้ความสำคัญหรือความผูกพัน แรงจูงใจในการทำงานและความมั่นคง การเทียบโอนประสบการณ์ก่อนเรียนมาเทียบเท่าผลลัพธ์การเรียนรู้ของโมดูลเป็นหน่วยกิตสะสม เป็นการช่วยลดความซ้ำซ้อนของการเรียนได้

การทดลองจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน กรณีศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี เป็นผู้เรียนที่เข้ามาเรียนทางด้านยานยนต์ในหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต จบระดับปวส.จากวิทยาลัยเทคโนโลยียานยนต์ โครงการผลิตบุคลากรร่วมกับบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ราย

หนึ่งในประเทศไทย ซึ่งมีความต้องการเฉพาะในการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างจากชั้นเรียนปกติและต้องการประกันคุณภาพผลลัพธ์การเรียนรู้ด้านวิชาชีพศึกษาทั่วไปที่เทียบเท่ากันกับหลักสูตรอื่นตามข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย แต่เนื่องจากนักศึกษาจบระดับ ปวส.มาแล้ว ผ่านการฝึกงานกับโรงงานมาแล้ว จึงเป็นเงื่อนไขในการออกแบบระบบการสอนที่ท้าทาย ที่จะพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนเพื่อให้สอดคล้องกับภูมิหลังความรู้ โดยพิจารณาจากประสบการณ์เดิมของผู้เรียนที่ได้ทำกิจกรรมนอกหลักสูตรในระดับ ปวส. ที่เคยเรียนมาแล้วมาใช้ในการเทียบประสบการณ์ในระดับปริญญาตรี ในเบื้องต้นอาจารย์ผู้ดูแลหลักสูตรทั้งระดับมหาวิทยาลัยฯ และวิทยาลัยยานยนต์ ได้ร่วมพิจารณา เรื่อง ความสามารถและประสบการณ์การเรียนรู้ที่ติดตัวมาว่าจะนำมาเปรียบเทียบกับผลลัพธ์การเรียนรู้สอดคล้องกับทักษะความรู้ที่กำหนดไว้ในหมวดวิชาชีพศึกษาทั่วไป และพบว่าตามหลักสูตรและรูปแบบการเรียนการสอนนักศึกษาจากวิทยาลัยฯ น่าจะมีประสบการณ์ในกิจกรรมที่คล้ายคลึงกันกับที่จัดให้ในการเรียนวิชาชีพศึกษาทั่วไป แต่ยังคงขาดความรู้ หลักทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงทดลองใช้วิธีการเรียนรู้แบบผสมผสานระหว่างกิจกรรมนอกหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนคิด (Reflection) เพื่อพัฒนาจรรยาบรรณด้านจริยศาสตร์และสุนทรียศาสตร์แก่นักศึกษากลุ่มนี้ โดยใช้นำประสบการณ์เรียนรู้เดิมเข้ามาใช้ในชั้นเรียน จัดให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมเรียนรู้ในกิจกรรมและการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ของตนเองและเพื่อน ผลการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานนี้ ไม่ประสบความสำเร็จตามที่วางแผนไว้นัก ได้มีการปรับการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้นักศึกษากลุ่มนี้บรรลุผลลัพธ์ที่คาดหวังตามหลักสูตร แต่ก็ได้ทำให้เห็นประเด็นการเรียนรู้ฐานประสบการณ์ที่นำไปพัฒนาต่อได้อีกมาก

บทความนี้นำเสนอผลการวิเคราะห์การจัดกระบวนการเรียนรู้ในการนำกิจกรรมนอกหลักสูตรเข้ามาใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งเป็นแนวคิดที่หลายสถาบันกำลังให้ความสนใจในการบูรณาการการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ผลการวิเคราะห์ผลงานนักศึกษา การสังเกตของอาจารย์และนักพัฒนาการเรียนรู้อาจสะท้อนภาพจริงในการจัดเรียนรู้แบบนำประสบการณ์เดิมมาเทียบเป็นประสบการณ์เรียนรู้ การเชื่อมโยงประสบการณ์นอกห้องเรียน-ในห้องเรียน เพื่อให้ผู้สนใจได้ทำความเข้าใจต่อประเด็นที่เกิดขึ้น ให้เห็นทั้งข้อดีและข้อปรับปรุงในกระบวนการพัฒนาด้านการศึกษาและเป็นประโยชน์ต่อพัฒนาหรือแนวทางปรับแผนการเรียนให้ตรงกับสมรรถนะที่เหมาะสมกับผู้เรียนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

เพื่อวิเคราะห์ผลงานนักศึกษา ปฏิสัมพันธ์ในการเรียนรู้ จากการทดลองจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานกิจกรรมนอกหลักสูตรและการสะท้อนคิดประสบการณ์เดิม เพื่อระบุจุดเด่น-แก้ไข ของกระบวนการที่สามารถนำไปใช้พัฒนาการเรียนการสอนได้ต่อไป

การทบทวนวรรณกรรม

ในการศึกษาทดลองใช้กิจกรรมนอกหลักสูตรโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาจรรยาบรรณแก่นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ได้ทำการศึกษาและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

แนวคิดการเกี่ยวกับการเรียนรู้เชิงประสบการณ์

การจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์แก่นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยีเป็นการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร ในการสร้างความรู้และความเข้าใจผ่านประสบการณ์ที่ผ่านมา แนวคิดนี้เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ประสบการณ์การทำงานจริง การสัมผัส การเข้าใจความหมาย และความสำคัญของประสบการณ์นั้นมาใช้เป็นฐานการเรียนรู้ในการพัฒนาตนเอง การศึกษาการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ของ Kolb's Experiential Learning ได้อธิบายถึงกระบวนการการเรียนรู้ที่เน้นการสร้างความรู้ผ่านประสบการณ์ การปฏิสัมพันธ์กับสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้น และการรับรู้ผ่านประสบการณ์จริงจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ที่มีความหมายและทำความเข้าใจที่ลึกซึ้งได้ดีกว่าคนที่ไม่มีประสบการณ์ Kolb (1984) กล่าวถึงการเรียนรู้เชิงประสบการณ์นั้นมีลักษณะแบบวงจรที่ผสมผสานกันระหว่างประสบการณ์และทฤษฎี วงจรการเรียนรู้ 4 ขั้นตอนหรือ Kolb's Experiential Learning Cycle เน้น 1) การสร้างประสบการณ์ 2) การสะท้อนการเรียนรู้ 3) การสรุปองค์ความรู้ และ 4) การประยุกต์ใช้ความรู้ ซึ่งกระบวนการของ Kolb (1984) เป็นแบบจำลองที่อธิบายถึงวิธีการเรียนรู้ของบุคคลผ่านประสบการณ์ McManus and Rogers (2019) กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ประสบการณ์ตาม Kolb สามารถเป็นกรอบการทำงานที่ใช้ในการออกแบบหลักสูตรที่สนับสนุนให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษานี้จึงใช้แนวคิดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรมาพัฒนาให้กับผู้เรียนตามแนวทาง Kolb's Experiential Learning

แนวคิดเกี่ยวกับการสะท้อนคิด (Reflective Thinking)

การจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรมาใช้พัฒนาทักษะความคิดให้กับผู้เรียนวัยทำงานครั้งนี้ ได้นำหลักการสะท้อนคิด (Reflective) มาใช้สะท้อนประสบการณ์หรือความรู้เดิมของผู้เรียนให้เกิดความเข้าใจต่อการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ผู้เรียนวัยทำงานสามารถนำประสบการณ์หรือความรู้เดิมมาใช้อธิบายหรือสร้างประสบการณ์เรียนรู้ที่ดีไปสู่การพัฒนาตนเองได้ “การสะท้อนคิด” (Reflective Thinking) จึงเป็นกระบวนการตรวจสอบและประเมินประสบการณ์ที่ผ่านมาเพื่อเข้าใจกับสิ่งที่ได้เรียนรู้มา การสะท้อนคิดจะช่วยให้สามารถสังเกตและวิเคราะห์ความคิดเชิงลึกของตนเองได้ การสังเกตรายละเอียดในแง่มุมต่าง ๆ และเหตุผลที่อาจมองข้ามในสถานการณ์ที่เคยผ่านมา การสะท้อนคิดช่วยให้เกิดการพัฒนารับรู้และการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นได้ตามขั้นตอนนี้ ได้แก่ 1) ประสบการณ์ (Experience) เป็นการระบุประสบการณ์ที่ต้องการสะท้อนคิด เช่น ประสบการณ์การทำงานหรือการเรียนรู้ในบทเรียน 2) สังเกต (Observation) เป็นการระบุรายละเอียดและข้อมูลสำคัญในประสบการณ์ เช่น สิ่งที่เกิดขึ้นผู้เกี่ยวข้องและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง 3) วิเคราะห์ (Analysis) เป็นการสำรวจความสำคัญและการให้เหตุผลที่อาจเกิดขึ้นในประสบการณ์ ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเองและ

ผู้อื่น และ 4) สรุป (Conclusion) การสรุปความรู้หรือแนวคิดที่ได้รับจากการสะท้อนคิด เช่น บทเรียนที่ได้รับ ความรู้ใหม่ จากแนวคิดการสะท้อนคิด McRae (2014) กล่าวถึงการเรียนรู้และการประยุกต์ใช้ความรู้ในการปฏิบัติงานเชิงบูรณาการการเรียนรู้และสหกิจศึกษา รวมถึงการพัฒนารูปแบบทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้เรียน กลุ่มเป้าหมายเพื่อหาคำตอบให้กับคำถามวิจัย “การเรียนการสอนและการปฏิบัติงานนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง การเรียนรู้”

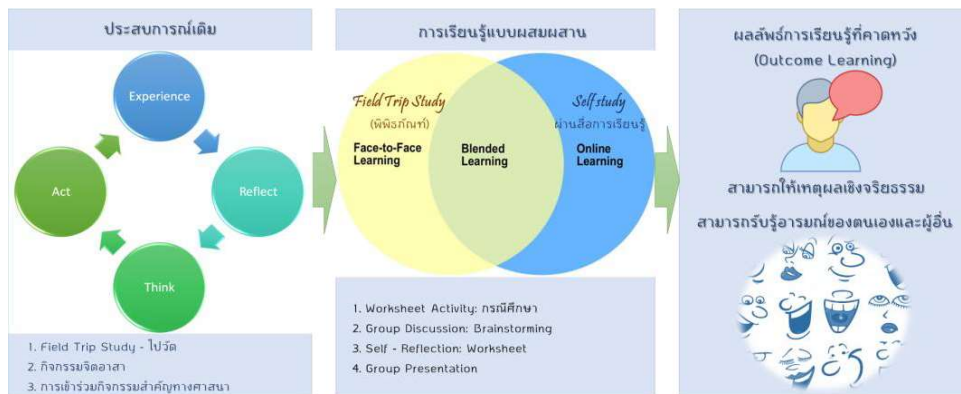
แนวคิดเกี่ยวกับ Self-Awareness

บทความวิจัยเผยแพร่ในวารสารวิชาการ Imagination, Cognition and Personality เป็นบทความ การพัฒนาทฤษฎีที่อธิบายถึงความสามารถในการจัดการกับอารมณ์ของมนุษย์ Salovey and Mayer (1990) ได้กล่าวถึง Self-Awareness เป็นการเข้าใจและรับรู้ทางความคิดและความรู้สึกของตนเอง รวมถึงการเข้าใจ พฤติกรรมและการตอบสนองของตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ การมี Self-Awareness จะช่วยให้เข้าใจและ จัดการกับอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองได้ดีขึ้น และการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรมาใช้พัฒนาทักษะ ความคิด การมี Motivation in Education จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการศึกษาและ เรียนรู้ เกิดความตั้งใจในการพัฒนาตนเอง และการมีความพยายามในการปรับปรุงตนเองเพื่อให้ได้ผลลัพธ์การ เรียนรู้ที่ดีขึ้น

การทบทวนวรรณกรรมการใช้กิจกรรมนอกหลักสูตร Fredricks, Blumenfeld and Paris (2004) ได้ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตรและความสนใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนพบการ เข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตรสามารถเพิ่มความสนใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ ซึ่งการเข้าร่วมกิจกรรมนอก หลักสูตรจะช่วยเสริมสร้างการเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาการเรียนรู้ในห้องเรียนกับประสบการณ์ในชีวิตจริงได้ Nairn, Higgins, and Sligo (2016) เห็นการเข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตรมีผลต่อการเรียนที่ดีกว่าผู้เรียนที่ ไม่ได้เข้าร่วม ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านทักษะสังคมและทักษะการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมนอก หลักสูตรเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นนอกเหนือจากกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีอยู่ในหลักสูตรหรือห้องเรียนปกติ เป็นการเสริมสร้างทักษะและความสามารถต่อการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะของผู้เรียนได้ในหลาย ๆ ด้าน ทักษะในอนาคต Jamjan, Makomkan and Keeratavanithsathian (2019) การพัฒนาสมรรถนะ ด้านการจัดการคน (People Management Competency) เสริมสมรรถนะด้านการทำงาน (Work Related Competency) จากการศึกษาการพัฒนาจรรยาวัฏศาสตร์แบ่งได้เป็น 2 ด้าน คือ 1) ด้านบริหารตนเอง บริหารเวลา จัดการตนเอง ความมั่นใจในตนเอง เขาวินิจฉัย และ 2) ด้านทำงานร่วมกับคนอื่น การสื่อสาร การเรียนรู้ ร่วมกัน การแก้ไขปัญหา และการทำงานเป็นทีม นอกจากนี้การใช้กิจกรรมนอกหลักสูตรในการจัดการเรียนรู้ ได้ใช้วิธีการเรียนรู้แบบผสมผสานระหว่างการเรียนรู้จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือ E-Learning กับการสอนใน ชั้นเรียน ส่วน Graham (2012) แห่งมหาวิทยาลัย Brigham Young University ในสหรัฐอเมริกาได้นิยามการ เรียนรู้แบบผสมผสานว่าเป็นระบบการเรียนการสอนที่ผสมผสานระหว่างการเรียนรู้แบบเผชิญหน้ากับการสอน ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในรูปแบบออนไลน์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ให้สูงขึ้น

ดังนั้น การทดลองใช้กิจกรรมนอกหลักสูตรโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาจรรยาบรรณแก่นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี จึงใช้การเทียบประสบการณ์ Coolidge, Van Kleeef, & Usher (2021) อธิบายว่า เป็นความสามารถในการโอนถ่ายทักษะและความรู้ไปยังบริบทที่แตกต่างกันได้ งานวิจัยชิ้นนี้ยังได้ระบุถึง ความท้าทายในการนำประสบการณ์มาเทียบโอนให้เกิดประสิทธิภาพนั้นต้องตระหนักถึงความจำเป็นของประสบการณ์เดิมที่จำกัด และความแตกต่างของวิธีการประเมิน (Prior Learning Assessment and Recognition: PLAR) ในส่วน Brown and Lee (2015) ได้อธิบายถึงประสบการณ์เดิม (Schema Theory) กับความรู้เดิม (Background Knowledge) ทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ ความคิด และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน เกิดปฏิสัมพันธ์และทำความเข้าใจเนื้อหาได้ จากการศึกษาของ Fowowe and Garth-James (2021) ซึ่งถึงประสบการณ์เดิมที่ไม่เพียงพต่อการนำมาเทียบโอน และวิธีการประเมินก็เป็นส่วนสำคัญเช่นกัน การทบทวนวรรณกรรมได้เห็นประโยชน์ของการเทียบประสบการณ์ เช่น ลดการซ้ำซ้อนในรายวิชา การเรียนในชั้นเรียนน้อยลง ประหยัดค่าใช้จ่าย และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสนใจจะเรียน Lakin and Reid (2016) กล่าวว่าเป็นการเพิ่มโอกาสในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาและลดเวลาในการสำเร็จการศึกษาได้ อีกทั้ง Lee, Marienau, and Moe (2021) กล่าวว่า การเทียบโอนประสบการณ์เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน คือ การลดเวลาในการจบการศึกษาไม่ต้องเสียเวลามาเรียนซ้ำในสิ่งที่รู้มาแล้ว นอกจากนี้ การประเมินรายทาง (Formative Assessment) เป็นเครื่องมือสำคัญในการวัดความก้าวหน้าของผู้เรียนในการเรียนรู้ เช่น แบบทดสอบ การอภิปราย หรือกิจกรรมการประเมินตนเอง

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1. กรอบแนวคิดการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรในการเทียบประสบการณ์ตามแนวทาง Kolb's Experiential Learning

วิธีการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (ทลบ. เทคโนโลยีเครื่องกล ปวส.) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ภาคการศึกษาที่ 1 ปี การศึกษา 2565 จำนวนทั้งสิ้น 46 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างพิจารณาจากการกลุ่มนักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต ทลบ. เทคโนโลยีเครื่องกล (ปวส.) ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่เลือกเป็นไปตาม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ การทดลองใช้กิจกรรมนอกหลักสูตรสำหรับพัฒนาจรรยาบรรณ (Soft Skills) และเทียบประสบการณ์ คณะผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ระยะเวลาในการศึกษา ภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 (กันยายน - พฤศจิกายน พ.ศ. 2565)

การเก็บและรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยได้เก็บและรวบรวมข้อมูลในประเด็นต่าง ๆ จากการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบทเรียนโมดูล เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกทำกิจกรรมเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มตามความสามารถ ซึ่งในแต่ละโมดูลจะมีการกำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะที่สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของกิจกรรม (LLO) โดยอิงจากประสบการณ์เดิมของผู้เรียน และเก็บข้อมูลจากการสังเกตรูปแบบการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของผู้เรียน เน้นใช้กิจกรรมการเรียนการสอนสร้างการเรียนรู้ในชั้นเรียนปกติ (Onsite) ผสมผสานกับการเรียนการสอนในแบบออนไลน์ (Online) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนทุกคนสามารถบรรลุเป้าหมายตามความสามารถในการเรียนรู้ของตนเองได้

กระบวนการระหว่างการสอนในชั้นเรียน คณะผู้วิจัยได้มีการสังเกตการณ์ผู้เรียนพร้อมจดบันทึก ระหว่างการเรียนการสอนในแต่ละสัปดาห์ นอกจากนี้ในระหว่างการทำกิจกรรมกลุ่มได้มีอาจารย์ประจำกลุ่มเข้าไปช่วยให้ข้อเสนอแนะ ตอบข้อซักถามของผู้เรียนแต่ละกลุ่มเป็นระยะๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้น รวมถึงการให้ผู้เรียนสะท้อนคิด (Reflective) ในกระบวนการเรียนรู้

หลังเสร็จสิ้นการเทียบประสบการณ์ คณะผู้วิจัยได้มีการจัดกระบวนการสะท้อนหลังจากการจบการสอน (After Action Review : AAR) กับทีมอาจารย์ที่ปรึกษากลุ่มกิจกรรมในแต่ละสัปดาห์เพื่อสะท้อนถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน และมีสิ่งใดที่ต้องเพิ่มเติม แก้ไข ปรับปรุง

การวิเคราะห์ข้อมูล คณะผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงเนื้อหา (Content Analysis) และการวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic induction) โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

1) การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ได้วิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการสนทนากับผู้เรียน วิเคราะห์พร้อมทั้งจำแนกจัดระบบข้อมูลตามประเด็นการสัมภาษณ์ ได้แก่ การวิเคราะห์ความครบถ้วนของการทดลองใช้กิจกรรมนอกหลักสูตร แผนการจัดการเรียนรู้ ความเข้าใจแผนการจัดการเรียนรู้ การนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ และประเด็นอื่น ๆ

2) การวิเคราะห์แบบอุปนัย ได้นำข้อมูลจากการพิจารณาประเด็นหลักที่พบในเอกสารที่เกี่ยวข้องและการสนทนา มาตีความสร้างข้อสรุป

สรุปและอภิปรายผล

ศึกษาการทดลองใช้กิจกรรมนอกหลักสูตรโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาจรรยาบรรณแก่นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พบว่า

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนและผู้ดูแลรับผิดชอบหลักสูตร พบว่า กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยี ยานยนต์โตโยต้า ได้มีการจัดทดลองการจัดการเรียนการสอนรูปแบบพิเศษให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตร

ภาควิชาเครื่องกล คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี ทั้งนี้วิธีการสอนรายวิชาศึกษาทั่วไป รูปแบบ
ปกติการสอน Soft Skills แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ รั้งรู้ทฤษฎี (extrapolation) กิจกรรมในห้องเรียน ทำกิจกรรม
กลุ่ม (Simulation) และนำเสนอเพื่อสะท้อนคิดจากกิจกรรม (Reflection) และเพื่อให้รู้จักทักษะนั้นและสร้าง
ความเข้าใจในตนเองเมื่อได้มีประสบการณ์ตรงกับการประยุกต์ใช้ทักษะนั้น ผู้ดูแลหลักสูตรได้ขอเทียบโอน
รายวิชาที่หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ผลการพิจารณาคำอธิบายวิชาในหลายวิชานั้นไม่สามารถใช้การเทียบโอน
รายวิชาแบบเดิม แต่ถ้าพิจารณาการเทียบผลลัพธ์การเรียนรู้ พบว่า มีเป้าหมายการพัฒนานักศึกษาตรงกัน
มีความเป็นไปได้ และสามารถทำได้

จัดกิจกรรมนอกหลักสูตรให้กับผู้เรียนกลุ่มเฉพาะนี้ การเทียบประสบการณ์เดิมได้ดำเนินการผ่าน
รายวิชาที่พัฒนาทักษะด้านการรับรู้ทางอารมณ์และทักษะด้านการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม เป็นการเทียบโอน
ประสบการณ์ให้ 2 หน่วยกิต เพราะเชื่อว่าผู้เรียนมีทักษะการรับรู้ทฤษฎี (Extrapolation) และทำกิจกรรม
กลุ่ม (Simulation) มาบ้างแล้ว อีกทั้งเป็นการลดเวลาให้กับผู้เรียน แต่ยังคงมาเข้าร่วมกิจกรรมการสะท้อน
คิด (Reflection) ในการเทียบประสบการณ์อีก 1 หน่วยกิต เพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนเคยได้รับการเรียนรู้ในก่อน
หน้านี้ และสามารถนำมาใช้เรียนรู้ต่อการเพิ่มความรู้อุณหภูมิความสามารถและพัฒนาตนเอง ซึ่งความรู้เดิม
(Background Knowledge) ทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ ความคิด และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน
เกิดปฏิสัมพันธ์ และทำความเข้าใจเนื้อหาได้ (Brown & Lee, 2015)

ตัวอย่าง กิจกรรม “Self-Awareness” ลักษณะกิจกรรม แบ่งกลุ่มละ 5 คน เล่าเรื่องคนละ 1 นาที
ต่อเรื่อง เรื่องเล่าจะเป็นเรื่องจริงหรือโกหกก็ได้ ผู้ร่วมกิจกรรมต้องสลับกันเป็นผู้เล่าและผู้ฟัง กรณีเป็นผู้ฟัง
จะต้องทำการสังเกตความรู้สึก ทำท่าง น้ำเสียง ของผู้พูด และทำการจดลงบันทึกที่ได้เตรียมไว้ให้ การเรียนรู้
ผู้เรียนสามารถสะท้อนความรู้สึกของผู้พูด การรับรู้ว่าจะเตือนอารมณ์อย่างไรรวมถึงบอกเหตุผลนั้นได้

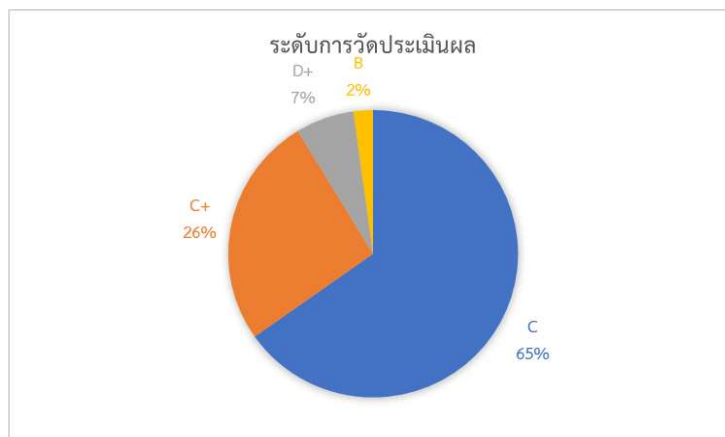
ผลการสังเกต พบว่า การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนปกติ (Onsite) ผู้เรียนและผู้สอนสามารถสื่อสารและ
โต้ตอบกันได้ตลอดเวลาส่งเสริมการเรียนรู้ได้ดีกว่า ทำให้เกิดองค์ความรู้และทักษะให้กับผู้เรียนที่ผู้สอน
สามารถสอนและให้คำแนะนำได้โดยตรง รวมถึงการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ผู้สอน และเพื่อน
การแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้กันและกันได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

ตัวอย่าง กิจกรรม “Self-Study & Story T(elling)-shirt” ลักษณะกิจกรรมให้ผู้เรียนอธิบายใบงาน
Story T(elling) -shirt ซึ่งเป็นกิจกรรมการออกแบบลายเสื้อ T-shirt ให้ผู้เรียนศึกษาจากวิดีโอสื่อการสอน
ที่ทางรายวิชาจัดเตรียมไว้ให้ การเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถสะท้อนความรู้สึกที่สัมพันธ์กับสิ่งของ รวมถึงการ
ตีความจากตัววัตถุที่เลือกมาว่าต้องการสื่อให้ผู้ชมผลงานได้รับรู้เกี่ยวกับอะไร การรับรู้ที่สำคัญและผลกระทบ
ของตัววัตถุนั้น ๆ ซึ่งให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงผ่านการแสดงออกทางความคิดผ่านสัญลักษณ์บนเสื้อได้

ผลการสังเกต พบว่า การจัดกิจกรรมแบบออนไลน์ (Online) ผู้เรียนต้องเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น ศึกษา
จากวิดีโอ ผู้เรียนเรียนรู้จากสถานที่ใดก็ได้ และเลือกเวลาในการเรียนรู้ได้ นอกจากนี้ระหว่างทางการเรียนรู้ได้

จัดทีมอาจารย์ผู้สอนไว้ให้คำปรึกษาหากมีประเด็นหรือข้อสงสัยผู้เรียนสามารถใช้ช่องทางออนไลน์ปรึกษาได้ตลอดเวลา รวมถึงการจัดช่องทางการส่งงานเอื้อให้แก่ผู้เรียนทำงานง่ายขึ้น

พบว่า ผู้เรียนกลุ่มนี้บางส่วนไม่ปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ การไม่ขอคำปรึกษากับอาจารย์ในการทำงานที่ได้มอบหมายไป เวลาถึงกำหนดส่งงานงานงานที่ส่งไม่มีคุณภาพหรือทำได้ไม่ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในการประเมินชิ้นงานนั้น ๆ อาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาเปิดโอกาสให้ทำชิ้นงานนั้นใหม่อีกครั้ง แต่ผลยังคงเหมือนเดิม คือ ผู้เรียนไม่ได้ใส่ใจการทำชิ้นงานนั้นหรือบางคนยังคงใช้ชิ้นงานเดิมส่งกลับมา จากการตรวจชิ้นงาน (ใบงาน) สะท้อนให้เห็นถึงประสบการณ์เดิมว่าไม่สามารถนำพาให้ผู้เรียนอธิบาย วิเคราะห์กิจกรรมที่ซับซ้อนได้ ผู้เรียนมีระดับความรู้ความสามารถขั้นพื้นฐานหากเทียบใน Bloom's Taxonomy ระดับขั้นของการจดจำ (Remembering) จึงไม่ทำให้เกิดทักษะในเชิงความคิดการพัฒนาทักษะด้านการรับรู้ทางอารมณ์ ในกิจกรรมนี้ จากการศึกษา Fowowe and Garth-James (2021) ซึ่งถึงประสบการณ์เดิมที่ไม่เพียงพอต่อการนำมาเทียบโอน ผู้เรียนไม่สามารถเชื่อมโยงความรู้ ความคิด และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนนำมาใช้ได้

ภาพที่ 2. ผลลัพธ์การเรียนรู้การพัฒนาทักษะด้านการรับรู้ทางอารมณ์

การพัฒนาทักษะด้านการรับรู้ทางอารมณ์ ความคาดหวังของวิชาที่ผู้เรียนต้องบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ในระดับ C+ จากการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ได้ผลลัพธ์การเรียนรู้ในระดับ C (65%) รองลงมา ผลลัพธ์การเรียนรู้ในระดับ C+ (26%) และลำดับสุดท้าย ผลลัพธ์การเรียนรู้ในระดับ B (2%) ดังนั้นสรุปได้ว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ยังไม่เป็นไปตามความคาดหวังของวิชาที่กำหนดไว้

การนำประเด็นปัญหาข้างต้นนั้นมาปรับวิธีการสอนเป็นการสอนในชั้นเรียนปกติ (Onsite) ใช้การจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะด้านการให้เหตุผลในเชิงจริยธรรม เพื่อให้เป็นไปตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ตั้งเป้าหมายไว้ในระดับ C+ รูปแบบกระบวนการให้อาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ผู้ดูแลกลุ่มการทำกิจกรรมลงประคบทุกกลุ่ม ในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ ใช้การบรรยายควบคู่กับการให้ตัวอย่างทำกิจกรรม และการนำเสนอผลงานทั้งรายบุคคลและกลุ่ม

ตัวอย่าง กิจกรรม “กรณีศึกษาทางจริยธรรมที่ yak ต่อการตัดสินใจ” ลักษณะกิจกรรม ผู้เรียนวิเคราะห์กรณีศึกษาผ่านแนวคิดหน้าที่นิยม และประโยชน์นิยม ลงบน Flip Chart อาจารย์ผู้สอนกลับมา Recap อีกครั้งในการสร้างความเข้าใจต่อบทเรียนนี้เพิ่มขึ้น จบกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถให้เหตุผลผ่านแนวคิดหน้าที่นิยม และประโยชน์นิยมได้

ผลการสังเกตการณ์ผู้เรียนระหว่างทำกิจกรรมกลุ่ม พบว่า แต่ละกลุ่มส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือ ช่วยกันระดมความคิด แลกเปลี่ยนกันเป็นอย่างดี สังเกตการณ์ทำงานผู้เรียนจะมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รวมถึงมีการถกเถียงในมุมมองที่ต่างไม่กัน ทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย พร้อมทั้งอธิบายเหตุผลว่าทำไมถึงเห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างไร กับกรณีตัวอย่างที่แต่ละกลุ่มได้รับ และแต่ละกลุ่มจะมีการขอคำแนะนำจากอาจารย์ผู้ดูแลกลุ่มการทำกิจกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนนำเสนอผ่าน Flip Chart จึงทำให้เห็นว่าผู้เรียนมีความสนใจและความพยายามที่จะเรียนรู้มากขึ้นและพยายามที่จะทำความเข้าใจกับประเด็นการตัดสินใจเชิงจริยธรรม และใช้กระบวนการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

1. การให้หลักการ หรือการให้โจทย์แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจถึงเนื้อหาของรายวิชาและสามารถที่จะนำไปประยุกต์ใช้หรือตอบคำถามโจทย์ที่มอบให้ได้
2. การฝึกทำโจทย์ การอภิปรายกลุ่ม และการแสดงความคิดเห็น โดยการฝึกทำโจทย์จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดการคิดวิเคราะห์และสามารถประยุกต์สิ่งที่ได้เรียนรู้มาใช้
3. การทำซ้ำในโจทย์ที่ยากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงโจทย์เพิ่มมากขึ้น
4. การสะท้อนการเรียนรู้ และการนำเสนอ การสะท้อนการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ช่วยให้ทราบถึงความเข้าใจของผู้เรียนว่าเข้าใจถึงเนื้อหา โจทย์ในการปฏิบัติมากน้อยเพียงใด

การจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรข้างต้น พบว่า ผู้เรียนสามารถรับรู้และเข้าใจบทเรียนได้ดีกว่าการเรียนออนไลน์ การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนปกติจะช่วยสร้างความสัมพันธ์และความเชื่อมั่นระหว่างผู้เรียน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดหรือแสดงความคิดเห็นออกมาหน้าคนอื่น ๆ ได้ดีกว่า อีกทั้งผู้เรียนสามารถสื่อสารกับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นโดยตรง ทำให้เข้าใจและได้รับคำแนะนำและการชี้แนะต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว

ภาพที่ 3. ผลลัพธ์การเรียนรู้การพัฒนาทักษะด้านการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

การพัฒนาทักษะด้านการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ความคาดหวังของวิชาที่ผู้เรียนต้องบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ในระดับ C+ จากการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ได้ผลลัพธ์การเรียนรู้ในระดับ B (26%) รองลงมา ผลลัพธ์การเรียนรู้ในระดับ B+ (22%) และลำดับสุดท้าย ผลลัพธ์การเรียนรู้ในระดับ D+ (4%) ดังนั้น สรุปได้ว่าผู้เรียนส่วนใหญ่บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ตามความคาดหวังของวิชาที่กำหนดไว้

ข้อสรุปการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรให้กับผู้เรียนผ่านพัฒนาทักษะด้านการรับรู้ทางอารมณ์และทักษะด้านการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม พบว่า ประสบการณ์เดิมของผู้เรียนขณะอยู่ในวิทยาลัยเทคโนโลยียานยนต์ โตโยต่านั้น ไม่สามารถนำพาให้ผู้เรียนไปสู่การคิดหรืออธิบายเหตุการณ์ที่ซับซ้อนได้ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ กิจกรรมจิตอาสา กิจกรรมช่วยเหลือสังคม กิจกรรมส่งเสริมสังคม และกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ทางศิลปะและวัฒนธรรม เหล่านี้ เน้นแค่เพียงการเข้าร่วมเท่านั้น เพราะฉะนั้นการทดลองใช้กิจกรรมนอกหลักสูตรมาจัดประสบการณ์การเรียนรู้จึงไม่ทำให้เกิดทักษะในเชิงความคิดได้

ดังนั้น หากพิจารณาผู้เรียนกลุ่มทดลองนี้ ประสบการณ์เดิมยังมีกระบวนการคิดในระดับฐานพื้น ถ้าเปรียบเทียบกับการเรียนรู้ระดับความคิดของบลูม (Bloom's Taxonomy) ความสามารถผู้เรียนในระดับนี้เพียงจดจำ (Remembering) และสะท้อนความรู้ได้เพียงผิวเผิน อันเป็นระดับพื้นฐานขั้นแรกเท่านั้น และไม่มากพอกับความคาดหวังของแผนการเรียน อาทิ ผู้เรียนไม่สามารถเชื่อมโยงวิธีคิด การจับประเด็น รวมถึงความคิดรวบยอด ส่งผลให้กระบวนการเรียนไม่เป็นไปตามแผนที่ได้วางไว้ สอดคล้องกับการศึกษาของ Fowowe and Garth-James (2021) ได้ชี้ถึงประสบการณ์เดิมที่ไม่เพียงพอต่อการนำมาเทียบโอน รวมถึงวิธีการประเมินก็เป็นส่วนสำคัญในการจัดประสบการณ์นี้

การทำกิจกรรมผู้เรียนไม่มี Self-Awareness

การศึกษานี้ อาจารย์ผู้สอนได้สังเกตในขณะทำกิจกรรมและการสะท้อนคิดของผู้เรียน พบว่า

1) **Mindset** ของผู้เรียนในขณะทำกิจกรรม ได้แก่ ผู้เรียนทำกิจกรรมตามที่บอก (ไม่มีกระบวนการคิดต่อยอด) และผู้เรียนขาดความร่วมมือในการเข้าร่วมหรือทำกิจกรรมทั้งเดี่ยวและกลุ่ม (เหนียว หรือถามไม่ทำ กิจกรรมจะตกไหม) ผู้เรียนมุ่งสนใจคะแนนมากกว่าความรู้ ทักษะ ตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ คณะผู้วิจัยได้แบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

(1) กลุ่มผู้เรียนมีความตั้งใจในการเรียนรู้ แสดงให้เห็นพฤติกรรม อาทิ ความสนใจในการเรียนรู้จะมองการเรียนรู้เป็นแหล่งพัฒนาตนเอง และมีความกระตือรือร้นที่จะเพิ่มความรู้ความเข้าใจให้กับตัวเอง อีกทั้งการเตรียมตัวก่อนเรียนจะช่วยลดเวลาในการเรียน และยังช่วยให้สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น กรณีการมอบหมายงาน ผู้เรียนทำงานหรือการค้นคว้าข้อมูลได้ด้วยตนเองไม่จำเป็นต้องอธิบายเพิ่มเติม การแลกเปลี่ยนถกเถียงสามารถแสดงมุมมองใช้เหตุผลได้เหมาะสมกับประเด็นนั้น ๆ อีกทั้งการเขียนรายงานสะท้อนความคิดอธิบายเนื้อหาวิเคราะห์แยกเป็นประเด็นได้อย่างเข้าใจ

(2) กลุ่มผู้เรียนไม่มีความตั้งใจในการเรียนรู้ แสดงให้เห็นพฤติกรรม อาทิ ไม่ค่อยให้ความสนใจในการเรียนรู้หรือความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ไม่มากพอการเรียนในแต่ละครั้งไม่เตรียมตัวหรือทบทวนเนื้อหา

ก่อน กรณีการมอบหมายงาน ทำงานไม่จริงจัง ทำไปงานไม่สมบูรณ์หรือไม่ทำเลย ฟังพาผู้อื่นในการทำงานหรือมองหาวิธีที่ไม่เหมาะสมเพื่อเลี่ยงการทำงาน การแลกเปลี่ยนถกเถียงใช้ความรู้สึกมากกว่าใช้เหตุผลและการเขียนรายงานสะท้อนความคิดอธิบายเนื้อหาวิเคราะห์ได้แต่ไม่ค่อยดีเท่าที่ควร

(3) กลุ่มผู้เรียนไม่เต็มใจเรียน ไม่อยากเรียน แสดงให้เห็นพฤติกรรม อาทิ ไม่สนใจและนั่งเฉย ผู้เรียนที่ไม่เต็มใจเรียน ที่รู้ตัวเองว่าไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน หรือไม่เห็นความสำคัญของวัตถุประสงค์ในรายวิชา บ่อยครั้งที่พวกเขาไม่ตั้งใจฟังข้อมูลย้อนกลับที่มีอยู่ในข้อเสนอแนะและเป็นเจตนาตีจากผู้สอน สำหรับผู้เรียนเหล่านี้ข้อมูลย้อนกลับที่เสนอแนะต่อผู้เรียนต้องจัดการกับความรู้สึกเชิงลบของผู้เรียนออกไปก่อนแล้วจึงให้ข้อมูลที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในการทำ ความเข้าใจและใช้งานได้ โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษกับเสียงของความคิดเห็นจากผู้เรียนเหล่านี้ เพราะผู้เรียนที่ไม่เต็มใจเรียนจะไม่รับฟังข้อมูลของผู้สอน เพราะจะได้รับการปิดกั้นโดยการตัดสินของผู้เรียน จึงควรนำกลยุทธ์แนะนำสำหรับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เช่น การชี้แนะแนวทางให้สามารถนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ ที่เป็นการวิจารณ์เชิงสร้างสรรค์ “Constructive Feedback” อีกสิ่งที่สำคัญไม่แพ้กันก็คือ น้ำเสียงที่ใช้และภาษาที่ใช้จะต้องแสดงออกให้เห็นถึงความรู้สึกที่อยากจะช่วยเหลืออย่างจริงจัง

2) ผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจการแสดงความรู้สึกทางอารมณ์และการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

การสังเกตและสอบถามผู้เรียนในการจัดกิจกรรมนี้ พบว่า ผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจการแสดงความรู้สึกทางอารมณ์และการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม พบว่ามาจาก 2 ปัจจัยหลัก คือ

ปัจจัยภายใน คือ ผู้เรียนขาดทักษะการใช้ความคิดเชิงตรรกะ (การให้เหตุผล) ความรู้เดิมมาก่อน มีแต่ไม่ถูกคิดขัดเกลาจนเป็นความเข้าใจ ผู้เรียนต้องคิดทบทวนถึงจะเกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งและเข้มแข็งได้ ประสบการณ์เดิมมีความรู้และทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้เนื้อหาแต่ไม่ทำให้เกิดความเข้าใจถึงเนื้อหาได้ อีกทั้งประสบการณ์การเรียนรู้ในระดับความรู้ปัจจุบันของผู้เรียนทำให้เกิดความเข้าใจไม่ถึงเนื้อหาที่เรียนได้

ปัจจัยภายนอก คือ สภาพแวดล้อมที่มีผลกับตัวผู้เรียนในด้านประสบการณ์เดิม อาทิ การไม่เข้าใจถึงภาพรวมของเนื้อหาวิชา วิธีการเรียนไม่เหมาะสมกับวิชา วิธีการเรียนไม่เหมาะสมกับตนเอง และการไม่ทบทวนบทเรียนก่อนเรียน จึงทำให้ขาดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาการเรียนรู้นี้

ข้อสรุปข้างต้นส่งผลทำให้ผู้เรียนไม่สามารถสะท้อนถึงประสบการณ์ก่อนหน้านี้ออกมาอธิบายได้ในขณะเดียวกันการทำกิจกรรมทำให้ผู้เรียนเกิดความลังเลและไม่มั่นใจในการสะท้อนคิด (Reflective) เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์กรณีตัวอย่างที่ซับซ้อนและมีหลายมิติได้

3) ชิ้นงานแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนขาดทักษะการคิด

การมอบหมายงานให้ทำไปสะท้อนการเรียนรู้ในกิจกรรม พบว่า ผู้เรียนบางส่วนไม่ได้รับการฝึกฝนทักษะการคิดในการสะท้อนคิด (Reflective) ทำให้พัฒนาการทางความคิดไม่เต็มที่ และบางส่วนใช้วิธีการลอกหรือเลียนแบบชิ้นงานผลงานของเพื่อนคนอื่นเพื่อมาส่งอาจารย์ จากการสอบถามผู้เรียนได้สะท้อนยอมรับว่า

“อาจารย์ครับผมยอมรับครับ ผมไม่มีเวลาทำงานชิ้นนี้จริง ๆ” กับ “ผมช่วย ๆ กันทำครับ มันเลยออกมาเหมือนกัน” ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี Self-Esteem การเห็นคุณค่าในตัวเอง คือ การมีงานส่งเท่ากับ การเคารพอาจารย์ การที่ผู้เรียนไม่มี Self-Awareness การลอกงานมาส่งเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง และส่งผลเสียต่อตนเองและผู้อื่น เพราะเป็นการละเมิดสิทธิของผู้เขียนงานและละเมิดความซื่อสัตย์ในการเรียนรู้ การไม่ทำงานด้วยตนเองและเลือกที่จะลอกงานมาส่งจะเป็นการแสดงถึงความไม่รับผิดชอบและไม่เคารพคุณค่าของความซื่อสัตย์และความเป็นธรรมในการเรียนรู้

นอกจากนี้ การมี Self-Awareness และการได้ Reflective เป็นทักษะสำคัญในการพัฒนาตนเอง การรับผิดชอบต่อและรับรู้ความคิดเห็นของผู้อื่น เป็นสิ่งที่จะช่วยให้เข้าใจตนเองมากขึ้น และพัฒนาทักษะและการแก้ไขปัญหาในการเรียนรู้ การคัดลอกงานส่งผลเสียต่อการพัฒนา Self-Awareness เพราะเป็นการไม่ยอมรับความผิดพลาดและความไม่สามารถ ทำให้ไม่เห็นจุดอ่อนและไม่มีโอกาสปรับปรุงตนเอง ส่งผลต่อความเชื่อมั่นในการเรียนรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การทำ Reflective ช่วยให้สามารถพิจารณาและวิเคราะห์พฤติกรรมได้ เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ไม่ดีและปรับปรุงตนเองให้ดียิ่งขึ้น

สรุปผล

การศึกษาการทดลองใช้กิจกรรมนอกหลักสูตรโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาจรรยาบรรณแก่นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี จึงได้ข้อสรุป 2 ประเด็น คือ

1. การจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรในการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) การเรียนแบบ Onsite ช่วยสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดี อีกทั้งประสบการณ์เดิมที่ไม่ใช่ประสบการณ์เรียนรู้เดิมไม่สามารถนำพาให้ผู้เรียนอธิบาย วิเคราะห์เหตุการณ์ที่ซับซ้อนได้

2. การทำกิจกรรมผู้เรียนไม่มี Self-Awareness ได้แก่ (1) Mindset ของผู้เรียน อาทิ การทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามสั่ง ขาดความร่วมมือในการเข้าร่วมหรือทำกิจกรรมทั้งเดี่ยวและกลุ่ม มุ่งสนใจคะแนนมากกว่าความรู้ที่ทักษะที่ได้ (2) ผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจการแสดงความรู้สึกทางอารมณ์และการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม อาทิ การจัดกิจกรรมอันมุ่งไปสู่ผลลัพธ์การเรียนรู้ ผู้เรียนยังขาดทักษะการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม และทักษะการรับรู้ทางด้านอารมณ์ของตนเองและผู้อื่นผ่านงานศิลปะ หากผู้เรียนมีประสบการณ์การเรียนรู้เดิมที่เพียงพอจะช่วยให้เข้าใจเนื้อหาสาระสำคัญในการเรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพ และ (3) ชิ้นงานแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนนั้นมีทักษะความคิดในขั้นแรกการเรียนรู้ของ Bloom's เพียงแค่จดจำ (Remembering)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการศึกษาครั้งนี้

คณะผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะการศึกษาครั้งนี้ในการทดลองใช้กิจกรรมนอกหลักสูตรโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาจรรยาบรรณ ทักษะ ควรตระหนักใน 2 ประเด็น ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนที่ดึงประสบการณ์เดิมมาใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ ประสบการณ์นั้นต้องเป็นประสบการณ์การเรียนรู้เดิมไม่ใช่แค่ประสบการณ์เดิม

2. ประสบการณ์เดิมในลักษณะของการรับรู้เรื่องราวข่าวสารหรือประเด็นทางจริยธรรมประสบการณ์เกี่ยวกับศิลปะ พิพิธภัณฑน์ เป็นเพียงข้อมูลความคิด ความทรงจำเดิมไม่ใช่ความเข้าใจ ในชั้นของ Bloom's Taxonomy อยู่ระดับขั้นการจดจำ (Remembering) จึงไม่ทำให้เกิดทักษะในเชิงความคิด

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาคั้งถัดไป

1. ควรให้ผู้เรียนมีการทำ Reflection ของประสบการณ์เดิมมาก่อนเพื่อวัดระดับความสามารถก่อนเรียนของผู้เรียน

2. ควรจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีทักษะด้านนั้น ๆ ก่อนการใช้กิจกรรมเทียบประสบการณ์

เอกสารอ้างอิง

Algan, Y., Benkler, Y., Morell, M. F., & Hergueux, J. J. (2013). Cooperation in a Peer Production Economy Experimental Evidence from Wikipedia. *SSRN Electronic Journal*. doi:10.2139/SSRN.2843518.

Brown, H. D., & Lee, H. (2015). *Teaching by Principles: An Interactive Approach to Language Teaching*. White Plains, NY: Pearson.

Coolidge, A., Van Kleef, J., & Usher, A. (2021). Prior Learning Assessment and Recognition: A Critical Review of Research Evidence. *Canadian Journal of Higher Education*, 51(1), 1-17.

Cornford, Ian R. (1997). Ensuring effective learning from modular courses: a cognitive, *Journal of Vocational Education and Training*, 49:2, 237-251, doi:10.1080/13636829700200014.

Fowowe, F. F., & Garth-James, K. T. (2021). Prior Learning Assessment and Recognition in Postsecondary Education: A Systematic Review of Evidence. *Journal of Continuing Higher Education*, 69(1), 18-29. doi: 10.1080/07377363.2021.1877643.

Fredricks, J. A., Blumenfeld, P. C., & Paris, A. H. (2004). School engagement: Potential of the concept, state of the evidence. *Review of educational research*, 74(1), 59-109.

- Friedman, T. L. (2005). *The world is flat: A brief history of the twenty-first century*. Farrar, Straus and Giroux.
- Graham, C. R. (2012). Theoretical considerations for understanding technological pedagogical content knowledge (TPACK). *Computers & Education, 57*(3), 1953-1960.
- Hersey, P., & Blanchard, K. (1981). So you want to know your leadership style? .*Training & Development Journal, 36*(6), 34-48.
- Jamjan, L., Makornkan, S., & Keeratavanithsathian, S. (2019). Developing Nursing Students' Soft: Learned from the Collaborative Network for Educational Quality Assurance. *Journal of Public Health Nursing, 33*(2), 130-140. [in Thai]
- Kolb, D.A. (1984). *Experiential learning: Experience as the source of learning and development*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Lakin, M. B., & Reid, J. C. (2016). Prior Learning Assessment: Validity and Fairness. *Research in Higher Education, 57*(2), 143-181. doi: 10.1007/s11162-015-9396-5.
- Lee, Y., Marienau, C., & Moe, R. (2021). Prior learning assessment and recognition (PLAR) in higher education: A systematic review of empirical literature. *Journal of Adult Education, 43*(1), 1-11.
- McManus, K. P., & Rogers, E. A. (2019). Kolb's Experiential Learning Theory: A framework for assessing, evaluating, and improving undergraduate programs. *Journal of Chemical Education, 96*(2), 267-273.
- McRae, N. (2014). Exploring Conditions for Transformative Learning in Work-Integrated Education. (Ph.D. Thesis), University of Victoria, Victoria.
- Nairn, K., Higgins, R., & Sligo, F. (2016). The impact of extracurricular activities on student achievement: a study of high school students in New Zealand. *New Zealand Journal of Educational Studies, 51*(1), 69-85.
- Salovey, P., & Mayer, J. D. (1990). Emotional intelligence. *Imagination, Cognition and Personality, 9*(3), 185-211.

The 11th PSU Education Conference

Academic Honesty in Disruptive Education:
a Challenge to Global Citizens

PROCEEDINGS

June, 15-16 2023

The 60th Anniversary of His Majesty
the King's Accession to the Throne
International Convention Center (ICC Hat Yai)

website

@PSUEduConf

The 11th PSU Education Conference
Academic Honesty in Disruptive Education: a Challenge to Global Citizens

Conference Proceedings

The 11th PSU Education Conference

Academic Honesty in Disruptive Education: A Challenge to Global Citizens

วันที่ 15 - 16 มิถุนายน 2566

Conference Hall
ศูนย์ประชุมนานาชาติฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การประชุมวิชาการ

The 11th PSU Education Conference

“Academic Honesty in Disruptive Education: a Challenge to Global Citizens”

ณ Conference Hall ศูนย์ประชุมนานาชาติฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

วันที่ 15 - 16 มิถุนายน 2566

จัดโดย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กำหนดจัดประชุมวิชาการ The 11th PSU Education Conference เพื่อเป็นเวทีการสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ปรับปรุง และพัฒนาเกี่ยวกับการวิจัยและประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนระหว่างอาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาและนักศึกษา

ในปีี้ กำหนดจัดภายใต้หัวข้อ “Academic Honesty in Disruptive Education: a Challenge to Global Citizens” เนื่องจาก มหาวิทยาลัยเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจ สังคม สภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ทำให้รูปแบบการดำเนินชีวิตเต็มไปด้วยการแข่งขัน มีความเจริญด้านวัตถุมากขึ้น ในขณะที่ด้านคุณธรรมจริยธรรมลดลง ดังเห็นได้จาก การว่าจ้างผู้อื่นเพื่อสร้างผลงานทางวิชาการเพื่อเข้าสู่ตำแหน่ง การลอกผลงานจากงานวิจัย การปลอมแปลงงานวิจัย การปลอมแปลงเบิกค่าใช้จ่าย การปลอมแปลงเอกสารแสดงวุฒิ การลอกข้อสอบ การให้คะแนนแบบมีอคติของอาจารย์ เป็นต้น พฤติกรรมเหล่านี้อาจนำไปสู่การทุจริตและประพฤติมิชอบในหน้าที่การงานต่อไป มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จึงตระหนักถึงความสำคัญ และความจำเป็นในการสร้างวัฒนธรรมของควมมีคุณธรรมจริยธรรมให้เกิดขึ้นในสถาบันการศึกษา จึงจัดการประชุมวิชาการ The 11th PSU Education Conference ภายใต้หัวข้อ “Academic Honesty in Disruptive Education: a Challenge to Global Citizens” ขึ้น เพื่อต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่มุ่งเน้นสร้างความตระหนัก รวมถึงความรู้ความเข้าใจในเรื่องความสุจริตทางวิชาการ ให้สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้เป็นแนวทางและปฏิบัติเพื่อนำไปสู่การสร้างคุณธรรม จริยธรรมในการสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้ความสามารถของตนเอง รวมถึงถ่ายทอดองค์ความรู้ความสุจริตทางวิชาการเพื่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนนำสู่คุณธรรมต่อไป นอกจากนี้ ยังมีการแลกเปลี่ยนทางวิชาการในด้านที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในหัวข้อต่างๆ โดยการประชุมวิชาการดังกล่าวจัดขึ้นระหว่างวันที่ 15 - 16 มิถุนายน 2566 รวมทั้งกำหนดให้มีการนำเสนอผลงานในหัวข้อ ดังนี้

บริบทของงานวิจัย

1. Social Sciences and Humanities
2. Sciences and Technologies
3. Health Sciences

หัวข้อย่อย

1. Curricular Development
2. Educational Technology
3. Innovation in Teaching and Learning
4. Professional Standard Framework
5. Program Evaluation
6. STEM in Higher Education
7. Student Assessment and Evaluation
8. Teaching Methods
9. Technology Enhanced Learning
10. Transition Preparation in Higher Education
11. Work Integrated & Entrepreneurship Learning
12. Academic Honesty
13. Workplace Learning
14. Others Related to Teaching and Learning in Higher Education

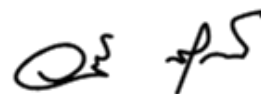
เพื่อให้ผู้เข้าร่วมประชุมสามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สารจากประธานคณะกรรมการอำนวยการจัดประชุมวิชาการ
The 11th PSU Education Conference

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ผ่านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการวิจัย และประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนระหว่างอาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษา จึงกำหนดจัดการประชุมวิชาการ PSU Education Conference ขึ้น เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง

การประชุมวิชาการในครั้งนี้ เป็นการประชุมวิชาการครั้งที่ 11 ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยเป็นการจัดประชุมวิชาการแบบ onsite ภายใต้ชื่อหัวข้อ “Academic Honesty in Disruptive Education: a Challenge to Global Citizens” เพื่อต้องการให้ความสำคัญต่อการพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรมซึ่งเป็นหัวใจหลักของการพัฒนาที่ยั่งยืน มหาวิทยาลัยในฐานะที่มีบทบาทสำคัญในการผลิตกำลังคนชั้นสูง งานวิจัย และนวัตกรรม จึงเป็นความท้าทายที่สำคัญยิ่งในการสร้างวัฒนธรรมของการมีความสุจริตทางวิชาการในมหาวิทยาลัยทั้งการวิจัย การเรียนการสอน และการปฏิบัติงานในภารกิจต่าง ๆ เพื่อให้เกิดจิตสำนึกแห่งความรับผิดชอบในภาระและหน้าที่แก่คณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาทุกคน

การจัดประชุมวิชาการ The 11th PSU Education Conference “Academic Honesty in Disruptive Education: a Challenge to Global Citizens” จึงเป็นหนึ่งในเครื่องมือที่จะช่วยสร้างความตระหนัก และแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการและแนวปฏิบัติอันจะส่งเสริมให้เกิดการขับเคลื่อนเป็นวัฒนธรรมแห่งความสุจริตทางวิชาการในมหาวิทยาลัย โดยเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ของทั้งวิทยากรและผู้เข้าร่วมประชุม ซึ่งกิจกรรมประกอบด้วย การปาฐกถาพิเศษ การบรรยาย การเสวนา และการนำเสนอผลงาน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการประชุมวิชาการในครั้งนี้ ผู้เข้าร่วมประชุมจะสามารถนำแนวทางการดำเนินงาน ความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์และปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน การวิจัย และปฏิบัติงานที่มีคุณธรรมจริยธรรมเหมาะสมกับบริบทของหน่วยงาน หรือสถาบันของตนได้ ตลอดจนเกิดความร่วมมือระหว่างคณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษา ทั้งในสถาบันและต่างสถาบัน ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของประเทศชาติต่อไป

(รองศาสตราจารย์ ดร.วันดี สุทธรังษี)

ประธานคณะกรรมการอำนวยการจัดประชุมวิชาการ

The 11th PSU Education Conference

กองบรรณาธิการ การประชุมวิชาการ The 11th PSU Education Conference

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วันดี สุทธิรงค์	บรรณาธิการ
2. รองศาสตราจารย์ ดร.โอภาส เกาไสยาภรณ์	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
3. รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ ชาติพันธุ์	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรวิลี ตั้งคุปตานนท์	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
5. รองศาสตราจารย์ ดร.อาฟีฟ ลาเต๊ะ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
6. รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย นภาพงศ์	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จากรุวรรณ กฤตย์ประชา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นพ.กฤษณะ สุวรรณภูมิ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปาริชาติ มณีมัย	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักรินทร์ ชนประชา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระวัฒน์ ต้นสกุล	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทุมทิพย์ ทองเจริญ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
13. ดร.ณรงค์ศักดิ์ รอบคอบ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
14. ดร.กวินพัฒน์ สิริกานติโสภณ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
15. ดร.สิตา มุสิกรังษี	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
16. ศาสตราจารย์ ดร.ใจทิพย์ ณ สงขลา	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
17. รองศาสตราจารย์ ดร.อิสรา ก้านจักร	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
18. รองศาสตราจารย์ ดร.จารุณี ซามาตรย์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
19. รองศาสตราจารย์ ดร.ทิพรัตน์ สิทธิวงศ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
20. รองศาสตราจารย์ ดร.อนิรุทธ์ สติมัน	มหาวิทยาลัยศิลปากร
21. รองศาสตราจารย์ ดร.ปณิตา วรรณพิรุณ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
22. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิวินิต อรรถวุฒิกุล	มหาวิทยาลัยศิลปากร
23. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิวัฒน์ ศรีสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
24. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วสันต์ อดิศัพท์	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

โดยกองบรรณาธิการทำหน้าที่ กลั่นกรอง พิจารณาผลงานวิจัยและตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบ
ผลงานวิจัย